

Roman Łyczywek

Życie i sprawy adwokatury : myśli - aforyzmy XVIII

Palestra 19/1(205), 115-117

1975

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

empiryczne nad populacją recydywistów. D. Pleńska wykazuje na konkretnych przykładach, że niesłuszne są głosy alarmujące o stałym wzroście recydywy; raczej należałoby mówić o pewnej tendencji stabilizacyjnej w tym względzie. Zaskoczeniem wydaje się być dla autorki minimalny odsetek zabójstw dczonanych przez osoby powracające do tego samego przestępstwa. Zapomina ona jednak o tym, że spora część recydywistów-zabójców praktycznie przestaje się dalej liczyć ze względu na kary o charakterze eliminacyjnym, jakie zostają im wymierzane.

Własne badania autorki dotyczyły 200 akt w sprawach recydywistów prawomocnie osądzonych przez Sąd Powiatowy w Pruszkowie (z siedzibą w Warszawie) w 1965 r., a ponadto grupy 104 więźniów recydywistów odbywających karę pozbawienia wolności w latach 1965—1966 w więzieniu w Płocku. Niestety, z pracy nie można się zupełnie zorientować, jakie motywy kierowały autorką przy wyborze tej, a nie innej grupy akt i recydywistów. W związku z tym wyciągane wnioski nie mogą chyba prowadzić do takich uogólnień na temat recydywy, jakich dokonała autorka. Nie wiemy nawet, czy anali-

zowane były wszystkie akta za dany rok, czy też tylko niektóre. Brak jest jakiegokolwiek informacji o strukturze ludności na badanym terenie i dlatego tezy o szczególnej aktywności w określonym wieku czy o stanie cywilnym i sytuacji rodzinnej, nie skorelowane ze strukturą ludnościową, są naukowo nieprzydatne. Na usprawiedliwienie autorki dodać należy, że popełniony przez nią błąd jest, niestety, dość częsty w pracach zarówno dogmatyków jak i praktyków prawa, i to nie tylko karnego.

Przechodząc do wniosków końcowych należy podkreślić, że podniesione tu uwagi mają w głównej mierze charakter dyskusyjny. Recenzowana praca odznacza się wysoką przydatnością zarówno dla praktyki jak i dla nauki. Wyczerpuje ona w zasadzie literaturę przedmiotu i orzecznictwo SN na gruncie dawnego i nowego k.k. Dalszą zaletą pracy jej jej układ gwarantujący dużą przejrzystość. Książka wyjaśnia wiele niejasnych i trudnych do interpretacji kwestii — i to chyba wystarcza do wystawienia jej przez recenzenta pozytywnej oceny.

Zbigniew Cwiąkański

ŻYCIE I SPRAWY ADWOKATURY

(myśli — aforyzmy)*

XVIII

Nasza omyłność i ograniczoność naszej wiedzy powinny nas uczynić pokojowymi i łagodnymi. Ponieważ mogą się mylić, nie wolno mi być dogmatycznym i zadufanym w sobie, upartym i apodyktycznym.

(WHICHCOTE)

Patrzcie dużo, obserwujcie sami, gdyż obserwacja faktów jest absolutną koniecznością.

(TROUSSEAU)

* Por. poprzednie zestawy zamieszczone w numerach „Palestry” z 1973 r. i 1974 r.

Przebaczenie lepsze jest niż zemsta, bo przebaczenie to cecha natury cywilizowanej, a zemsta — zwierzęcej.

(STOBAJOS)

Najmniej byłoby przestępstw, gdyby tak samo oburzali się na przestępstwo ci, których ono nie dotknęło, jak i ci, których bezpośrednio dotknęło.

(DIOGENES)

Ustawa nie ma oczu, ustawa nie ma rąk, ustawa jest martwą literą i dopiero życie praktyczne, życie realne daje ustawie moc i siłę żywotną.

(MACAULAY)

Dobry adwokat — zły sąsiad.

(GRUTER)

W ogrodzie adwokata proces jest drzewem owocującym, które zapuszcza korzenie i nie umiera.

(WŁOSKIE)

Być sprawiedliwym — to jednakowo traktować ludzi.

(PERELMAN)

Każdy wyrok wydany bezstronnie przez sędziego niweczy skutki kłamstwa, przywraca istnienie sprawiedliwości, stwarza dobro i niszczy zło tak samo, jak nadejście sytości unicestwia głód.

(EGIPSKIE)

Jestem niemal pewien, że uczyć ludzi jest zawsze trudno, a oszukiwać — łatwo.

(DION)

Od rozciągłości zastosowania obrony w procesie karnym całego narodu zaufanie do organów sądowych zawisło, co jest podstawą poczucia i poszanowania sprawiedliwości w państwie.

(NIEMIROWSKI)

Macie obowiązek starać się, o zapewnienie waszemu zawodowi tej pozycji i tego szacunku, jakie uzyskali dla niego nasi poprzednicy przez swe zasługi i przez swą pracę, a następnie przekazać je naszym następcom.

(de LOYSEL)

Żywot adwokata dzieli się na dwa okresy. W pierwszym odmawia sobie często snu, by przygotować się należycie do pełnienia obowiązków obrony. W drugim pełni te obowiązki przy pomocy całego zasobu przyrodzonych uzdolnień, zwiększonych przez długoletnią pracę i nieustającą gorliwość.

(TARASSON)

Nie chodziło o pewność, w której żyłem, że jestem inteligentniejszy od innych. Ta pewność jest zresztą bez znaczenia, skoro tyłu durniów ją podziela (...).

(CAMUS)

Nikt nie ponosi odpowiedzialności za swoje myśli.

(ULPIANUS)

Nie ma wartości przykład, który jedno sporne pytanie rozwiązuje przy pomocy drugiego pytania spornego.

(HORATIUS)

Razi nas każda niesprawiedliwość, jeżeli nie przynosi nam ona żadnej bezpośredniej korzyści.

(VAUVENARGUES)

Absolutnie nie jestem cynikiem, mam doświadczenie — a to zazwyczaj sprowadza się do tego samego.

(WILDE)

Więcej warte są dobre obyczaje niż dobre prawa.

(RZYMSKIE)

Człowiek nigdy nie jest wolniejszy jak wtedy, gdy namiętności swoje poddaje rozumowi, a rozum — sprawiedliwości.

(d'AGUESSEAU)

Wybrał Roman Łyczywek

NACZELNA RADA ADWOKACKA

Z prac Prezydium NRA

Na posiedzeniu w dniu 28 listopada ub.r. Prezydium NRA rozpatrzyło informację sekretarza NRA adw. E. Mazura o udziale adwokatury w porządkowaniu i kształtowaniu prawa w okresie ubiegłych dwóch lat. Udział adwokatury w działalności legislacyjnej jest realizowany głównie przez zajmowanie stanowiska wobec projektów aktów normatywnych oraz inicjowanie zmian ustawodawczych.

W uchwalonych w dniu 20 kwietnia 1974 r. założeniach programowych i planie pracy Prezydium NRA poświęciło powyższym zagadnieniom dużo miejsca, wysuwając tę problematykę na czoło zadań kadencyjnych. Również Ośrodek Badawczy Adwokatury w swoim programie i planie działania uwzględnił prowadzenie prac badawczych nad skutecznością pracy adwokata oraz samorządu adwokackiego, m.in. również w aspekcie tu omawianym.